

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 171/2023-16

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov [REDACTED], a [REDACTED], zastúpených JUDr. Zuzanou Semanovou, advokátkou, Garbiarska 5, Košice, proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 58Ek/1305/2020 z 8. novembra 2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 19. januára 2023 domáhajú vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením okresného súdu v exekučnom konaní, ktoré navrhujú zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

II.

2. Sťažovatelia vlastnia byty a nebytové priestory v dvoch domoch a na výkon ich správy vytvorili spoločenstvo, proti ktorému sa vedie exekúcia o zaplatenie 5 784,04 eur s príslušenstvom. Spoločenstvo dvoma podaniami navrhlo exekúciu zastaviť. Podľa spoločenstva odpor proti platobnému rozkazu nebol podaný, lebo bol doručený do mylne aktivovanej elektronickej schránky a oprávnený si svoj nárok uplatnil podľa neplatnej mandátnej zmluvy. Predovšetkým však spoločenstvo nemá žiaden majetok, ktorý by podliehal exekúcii, keďže len spravuje účty pre bytové domy a majiteľom týchto účtov sú vlastníci bytov.

3. Okresný súd uzneseniami vyššieho súdneho úradníka z 31. januára 2022 návrhy spoločenstva na zastavenie exekúcie zamietol. Proti týmto uzneseniam podalo spoločenstvo sťažnosť.

Spoločenstvo zdôraznilo, že súdny exekútor zablokoval účty vlastníkov, no exekúcii podliehajú iba prostriedky spoločenstva, ktoré nevlastní žiaden majetok podliehajúci exekúcii.

4. O sťažnosti rozhodol okresný súd ústavnou sťažnosťou namietaným uznesením, ktorým ju zamietol. K námietke o nemajetnosti spoločenstva uviedol, že táto skutočnosť nie je dôvodom na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, a aby mohla byť exekúcia z dôvodu nemajetnosti zastavená, musí byť zisteniami exekútora preukázané, že majetok povinného nestačí na úhradu trov exekútora. To však zakladá dôvod na zastavenie exekúcie exekútorom podľa § 61n ods. 1 písm. c) Exekučného poriadku, pričom nemajetnosť musí trvať 30 mesiacov. Pokiaľ exekútor zablokoval účty, ktoré patria vlastníkom, majú vlastníci možnosť namietat neprípustnosť exekúcie podľa § 44 Exekučného poriadku a podať návrh na vylúčenie veci z exekúcie.

5. To aj sťažovatelia urobili a podali žalobu o vylúčenie účtov z exekúcie na Okresnom súde Košice I, ktorý ju postúpil Okresnému súdu Banská Bystrica, ktorý s tým nesúhlasil, a následne Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 9. júna 2021 rozhodol, že tento nesúhlas je dôvodný a príslušný rozhodnúť o žalobe je Okresný súd Košice I. Okresný súd Košice I konanie o tejto žalobe uznesením z 28. septembra 2022 zastavil z dôvodu, že sťažovatelia a ani spoločenstvo nepodali u exekútora námietky podľa § 44 Exekučného poriadku, a preto je ich žaloba predčasná, keďže konaniu o takejto žalobe musí predchádzať podanie námietky proti exekúcii u exekútora. Proti tomuto uzneseniu podali sťažovatelia odvolanie, o ktorom doteraz nie je rozhodnuté a tiež 20. decembra 2022 podali na Okresnom súde Košice I ďalšiu žalobu o vylúčenie účtov z exekúcie, ktorá bola rovnako ako ich prvá žaloba postúpená Okresnému súdu Banská Bystrica.

III.

6. Podľa sťažovateľov exekútor pri výkone exekúcie voči spoločenstvu zablokoval ich účty, ktoré spoločenstvo len spravuje a finančné prostriedky na účtoch sú ich vlastníctvom. Sťažovatelia zdôrazňujú, že oprávnený môže byť v exekúcii uspokojený iba z majetku povinného, ktorým je iba spoločenstvo a exekúciou nemožno postihnúť vec, ktorá patrí inému. Sťažovatelia tvrdia, že okresnému súdu preukázali, že majú právo k účtom, ktoré sú postihnuté exekúciou, a preto je konanie okresného súdu a exekútora v rozpore so zákonom. Okrem toho sťažovatelia poukázali na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline č. k. 13Cob/67/2013.

IV.

7. Podstata práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy spočíva v tom, že každý sa môže domáhať ochrany svojich práv na súde. Tomuto oprávneniu zodpovedá povinnosť súdu nezávisle a nestranné vo veci konať tak, aby bola právu, ktorého porušenie sa namieta, poskytnutá ochrana v medziach zákonov, ktoré tento článok ústavy o základnom práve na súdnu ochranu vykonávajú (čl. 46 ods. 4 ústavy v spojení s čl. 51 ústavy). Do obsahu základného práva na súdnu a inú právnu ochranu patrí aj právo každého na to, aby sa v jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy (IV. ÚS 77/02). Súčasne má každý právo na to, aby sa v jeho veci vykonal ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy, ktorý predpokladá použitie ústavne súladne interpretovanej platnej a účinnej normy na zistený stav veci (II. ÚS 153/2018).

8. Ústavnou sťažnosťou je napadnuté uznesenie, ktorým okresný súd v exekučnom konaní vedenom proti spoločenstvu ako povinnému zamietol jeho sťažnosť proti uzneseniam o zamietnutí návrhu

povinného na zastavenie exekúcie. Spoločenstvo návrh na zastavenie exekúcie odôvodňovalo okrem iného svojou nemajetnosťou, pretože účty, ktoré exekútor zablokoval, patria sťažovateľom. Túto argumentáciu spoločenstva okresný súd právne posúdil tak, že ide o námietku neprípustnosti exekúcie podľa § 44 Exekučného poriadku, ktorú možno uplatniť návrhom na vylúčenie veci z exekúcie. Vo vzťahu ku všeobecne tvrdenej nemajetnosti spoločenstva okresný súd uviedol, že nie je dôvodom na zastavenie exekúcie súdom podľa uplatneného § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Nemajetnosť povinného je dôvodom na zastavenie exekúcie exekútorom podľa § 61n ods. 1 písm. c) Exekučného poriadku.

9. Právna úvaha okresného súdu vo vzťahu k namietanej nemajetnosti spoločenstva a tvrdeniu, že súdnym exekútorom zablokované účty patria sťažovateľom, nie je výsledkom právneho omylu. Namietané rozhodnutie celkom zrozumiteľne a správne vyjadruje, aký prostriedok majú sťažovatelia použiť na ochranu svojich práv k zablokovaným bankovým účtom. Ide o návrh na vylúčenie veci z exekúcie podľa § 44 Exekučného poriadku. Tento prostriedok obrany svojich práv sťažovatelia aj využili a žalobu o vylúčenie konkrétnych bankových účtov z exekúcie podali. Ústavnou sťažnosťou napadnuté uznesenie okresného súdu nevykazuje nedostatky, ktoré by mali za následok porušenie základného práva sťažovateľov na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy či ich práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Pokiaľ sťažovatelia poukazujú na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline, je potrebné uviesť, že v danom rozhodnutí išlo o exekúciu vedenú proti správcovi, no v prípade sťažovateľov je exekúcia vedená voči spoločenstvu. Navyše, z hľadiska ochrany práv sťažovateľov je účelným prostriedkom ochrany žaloba o vylúčenie veci z exekúcie. Preto nemožno hodnotiť ako svojvôľu, že sa okresný súd zmieneným rozhodnutím nezaoberal.

10. Sťažovatelia si ochranu svojho práva k účtom môžu uplatniť a aj uplatnili zákonom predvídaným spôsobom, ktorým je žaloba o vylúčenie veci exekúcie. Preto nezastavenie exekúcie proti spoločenstvu nie je spôsobilé zasiahnuť do ich ústavných práv a z toho dôvodu je ústavná sťažnosť zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) odmietnutá.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. marca 2023

Robert Šorl
predseda senátu